

Един дъждовен ден

М Кристина Бътлър • Илюстрации Тина Макнотън

Издателство „Фют“

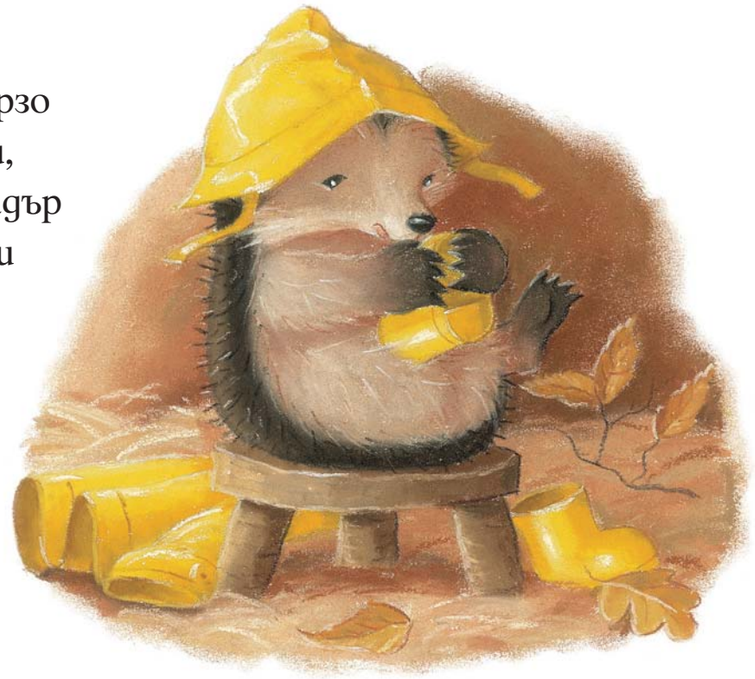
Кап-чук-троп! Троп-чук-кап! Чук-чук-кап!

Малкото таралежче отвори очи. Дъжд ли беше това?

– Ура! Навън вали! – скочи радостно Ежко. – Ще си облека новия дъждобран, ще си сложа шапката и ботушите, ще си взема любимия чадър и излизам!

Ежко нахлузи бързо новите си ботуши, грабна новия си чадър на точки и изскочи навън.

Щрак! – и той отвори чадъра.

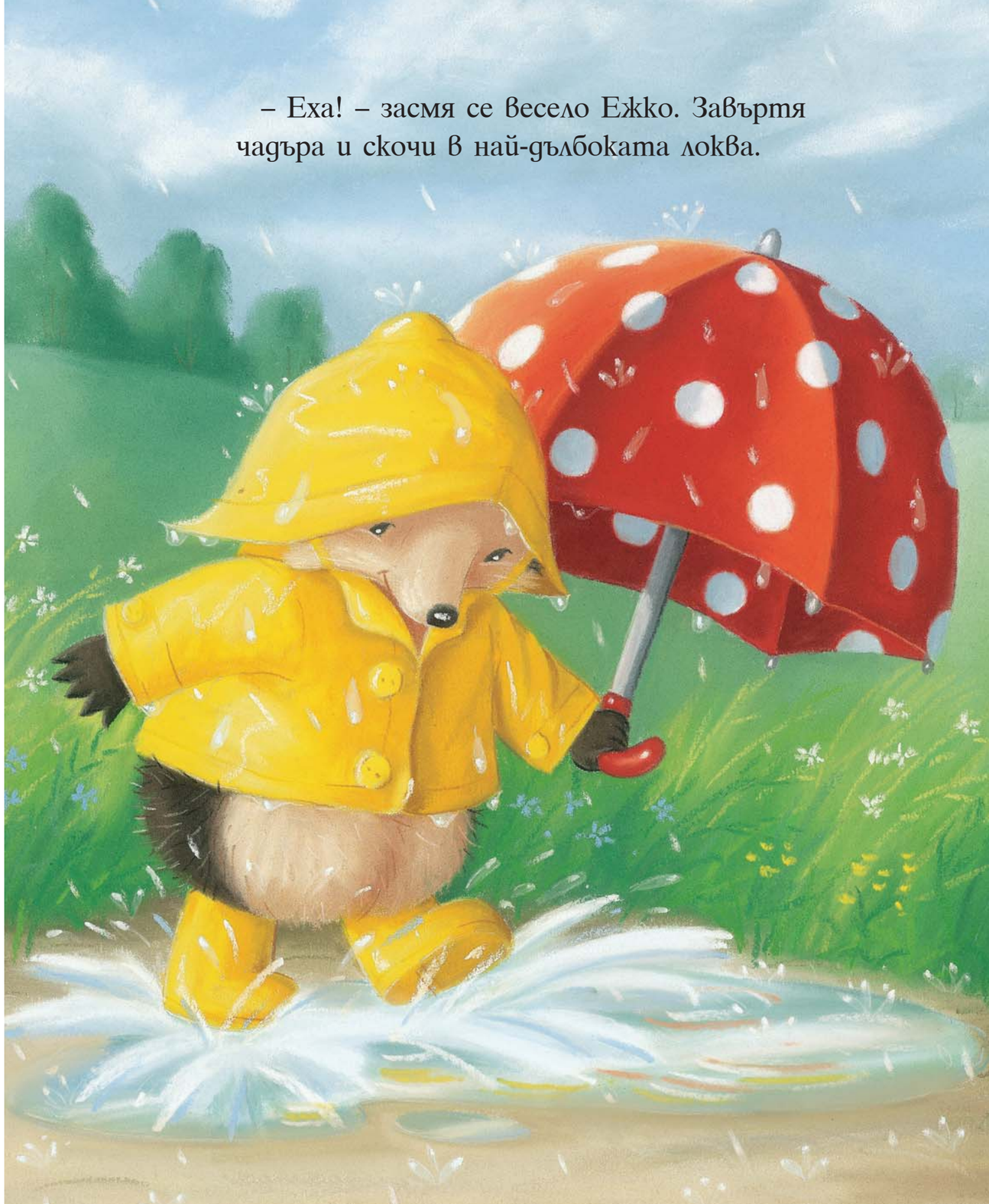

Кап-кап-плюк!
Кап-кап-плюк!

Дъждовните капчици почукваха по чадъра и се пръскаха наоколо.

– Еха! – засмя се весело Ежко. Завъртя чадъра и скочи в най-дълбоката локва.

– Има ли място за мен под твоя чадър? – чу се тъничко гласче. – Целият съм мокър!

– Леле! Вир-вода си, Къртичко! Ето, вземи моя чадър. Но защо си навън в това време?

– Къщата ми се напълни с вода – отвърна тъжно Къртичко. – Сега трябва да намеря ново място, на което да си изкопая дупка.

– Ще дойда с теб да потърсим заедно – предложи Ежко.

– Благодаря! – усмихна се с благодарност къртичето.